

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OP EEN PAPIEREN ZOLDER

Een toneelspel in vier bedrijven

door

1880
Mark Broeckaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.3232

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **OP EEN PAPIEREN ZOLDER** op te voeren moet de naam van auteur **MARK BROECKAERT** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/027
ISBN 978-90-385-13072

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Mark Broeckaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 à 6 dames – 3 à 5 heren)

MIKE : jongeman van +/- 20 jaar, eerder macho-type, zwijgzaam maar iedere reactie bulkt van agressie, wegens zijn moeilijke thuissituatie heeft hij nog steeds geen diploma.

JAN : middelbare leeftijd, werkt als vertrouwensleraar in de school van Mike, zit vol goede bedoelingen en is zeer gedreven maar hij komt wel eens naïef over.

LUT : vrouw van Jan, staat met beide voeten op de grond, volgt haar man maar stelt ook haar grenzen.

STEF(AN) : stiefvader van Mike, ruw en losse handen, eerder ‘primitief’, als havenarbeider is hij zgn. recht door zee.

MOEDER : zeer onderdanig en ‘simpel’, of lijkt dit alleen maar zo?

DIRECTEUR (M/V): leeftijd speelt geen rol, probeert neutraal en bemiddelend op te treden.

INSPECTEUR (M/V): typisch politie-inspecteur, werkt volgens het boekje maar laat ook zijn/haar intuïtie spreken.

SUZY :

LIES : twee jongere vriendinnetjes van Mike (type bakvis)

** inspecteur en directeur kunnen eventueel door 1 acteur/actrice worden gespeeld*

DECOR

kan met zetstukken worden aangegeven

- Bureau schooldirecteur
- Woonkamer Jan en Lut
- Woonkamer bij Mike
- Bureau gevangenis
- Gevangeniscel

TAAL

** omwille van de leesbaarheid is de tekst in het algemeen Nederlands maar:*

- Jan en Lut praten onder elkaar een ‘gekuist’ dialect, met directeur en inspecteur spreken zij algemeen Nederlands
- Moeder, Mike, Stef, Suzy en Lies praten dialect
- Directeur en inspecteur spreken algemeen Nederlands

KORTE INHOUD

Mike is een stugge, agressieve jongeman van ong. 20 jaar. Hij woont samen met zijn moeder en zijn stiefvader. Maar de verhouding tussen beiden is op zijn minst onderkoeld te noemen. Op school geraakt hij voortdurend in de problemen en ook daarbuiten gedraagt hij zich opstandig en verre van voorbeeldig.

Op een dag is de relatie Mike-stiefvader zodanig verziekt geraakt dat Jan, de vertrouwensleraar op school, besluit Mike in huis te nemen. Maar ook dat is geen echt succes en Lut, de vrouw van Jan wil Mike terug het huis uit.

Eenmaal terug thuis komt het weer tot een slaande ruzie. Mike slaat zijn stiefvader neer en die sterft aan zijn verwondingen.

Jan hoopt op verzachtende omstandigheden op basis waarvan Mike waarschijnlijk kan worden vrijgesproken of een lichtere straf krijgen. Het verhaal dat Mike aan Jan doet lijkt dit te bevestigen. Maar toch weigert Mike verdere medewerking.

De confrontatie van zijn versie met die van de moeder geeft aan het gebeuren een heel andere wending. Het stilzwijgen van Mike brengt uiteindelijk toch een onthutsende realiteit aan het licht.

Een verhaal over passie en de strijd om erkenning, recht en rechtvaardigheid.

Op een papieren zoldertje lopen, d.w.z. grote risico's nemen, op dus ijs lopen...

EERSTE BEDRIJF

(In het bureau van de schooldirecteur. De directeur, Mike en zijn moeder en stiefvader in het bureau op het ogenblik dat Jan binnenkomt.)

JAN : Excuseer dat ik wat laat ben, het verkeer...

DIRECTEUR : 't Is niets meneer Geudens. Neem er een stoel bij en ga zitten. U kent de ouders van Mike?

JAN : Ja, ja... wij hebben elkaar al eens ontmoet.

STEF : Ha, dat weet u toch nog.

JAN : Ja natuurlijk meneer.

MOEDER : Kom Stefan, je ging je inhouden, je hebt het beloofd.

STEF : Ik hou mij toch in. *(tot Jan)* En weet u dan ook nog wat we toen hebben afgesproken?

JAN : Afgesproken?

STEF : *(tegen moeder)* Ziet ge 't, hij weet het niet meer. Ik heb het u gezegd dat 'm 't niet meer zou weten. Hij heeft anders al wel wat op zijn kerfstok. Ik zal uw memorie eens opfrissen. Spijbelen, pesten, vandalisme, vechtpartijen, druggebruik...

MIKE : Hoe zou dat nu komen?

STEF : *(nadrukkelijk)* En diefstal!

MOEDER : Ja Stef 't is al goed, hou u nu maar kalm.

STEF : Hou u maar kalm, hou u maar kalm. Met dat hoerenjong in huis zeker.

MOEDER : *(gegeneerd)* Stef, let op uw woorden. Ge hebt het nog altijd over mijn zoon!

STEF : Uw zoon! Ge moogt er fier op zijn! Gij zijt daar altijd veel te zacht mee omgesprongen. Met zo'n gastjes moet ge met harde hand optreden of ze beliegen en bedriegen u terwijl dat ge er bij staat. Is 't niet waar directeur?

DIRIRECTEUR : Tja, tja... dat moet ieder voor zich uitmaken natuurlijk, maar persoonlijk...

STEF : *(tegen moeder)* Hoort ge 't, de directeur zegt dat ook, dat is een mens met

verstand anders wordt ge geen directeur natuurlijk. (*tot Jan*) Maar gij denkt daar anders over zeker hé? Gij zijt meer zo een halfzachte geitewollensokkenventje. En maar klappen hé, altijd maar klappen, alsof dat iets uithaalt. Kloppen moet ge doen, niet klappen.

MOEDER : Allee Stef, houd u nu in. Meneer directeur zal wel een goeie oplossing weten. Nietwaar meneer directeur?

DIRECTEUR : We doen ons best mevrouw, we doen ons best. Maar vertel eerst eens...

STEF : (*onderbreekt*) Gij moet uw best niet doen, (*wijzend op Mike*) hij moet zijn best doen.

JAN : Natuurlijk meneer, maar kan u mij misschien eerst even zeggen waarom u hier bent? Is er iets gebeurd?

STEF : Of er iets gebeurd is vraagt hij. Natuurlijk is er iets gebeurd! Waarom denkt u dat wij naar hier komen? U denkt toch niet dat wij hier op de koffie komen, zo vroeg op de dag dan nog? Daar heb ik geen tijd voor. Ik steek al genoeg tijd in dat apenjong. (*naar Mike die met een schamper lachje reageert*) En geld, (*terug tegen Jan*) u denkt toch niet dat dat addergebroed leeft van de hemelse dauw want denkt dan maar gauw iets anders.

MOEDER : Laat meneer nu uitklappen.

STEF : Hij heeft een vraag gesteld en ik heb geantwoord. Wat moet ik nog meer doen? *Ik ken mijne wereld.*

JAN : (*sussend*) Natuurlijk natuurlijk, maar wat is er eigenlijk aan de hand?

STEF : Ik heb 't gezegd dat hij uit de lucht zou komen vallen, ik heb het gezegd.

MOEDER : Ja, ge hebt dat gezegd maar zwijgt nu effekens.

STEF : Ik mag hier mijn gedacht toch zeggen of niet soms? Ik ken dat soort typekes: veel blablabla en tralala maar als 't er op aan komt... Jongens toch, toen ik op school zat...

MIKE : Zijt gij ooit naar school geweest?

STEF : Ziet ge nu wat een franke teut die heeft! Niks geen respect.

MIKE : Gij wel?

STEF : Hoort ge 't directeur, hoe die tegen mij spreekt, dat smeerlappeke, hoort ge 't?

DIRECTEUR : U moet zich niet zo opwinden.

MOEDER : Ik heb 't hem ook al gezegd mijnheer directeur dat hij zijn eigen te veel...

opwindt. *(tot Stef)* Houd u nu een beetje in.

STEF : *(redelijk pathetisch)* Mij inhouden? Mij inhouden? Voor dat krapuul zeker...
waar heb ik dat aan verdiend? Waar heb ik dat aan verdiend?!

MIKE : *(mompelt)* Komediant!

MOEDER : Als ge zo blijft voortdoen gaat ge nog iets krijgen, kalmeert nu wat...

JAN : Wat is er dan gebeurd ?

STEF : *(tegen Jan)* Wat er gebeurd is? Moet ge dat nog vragen? Als gij dat stukske
onbenul wat korter zou houden... *(tegen directeur)* Hebben wij als ouders hier
eigenlijk nog iets te vertellen?

JAN : Wij hebben ons pedagogisch project.

STEF : Wat hebt ge?

DIRECTEUR : Meneer Geudens wil zeggen...

MOEDER : We verstaan het wel meneer directeur.

STEF : O ja, verstaan wij dat? Ik versta daar niks van. Als zo een gast geld uit mijn
portefeuille pikt moet hij gestraft worden, zo simpel is dat. Ik heb daar geen,
geen... dinges voor nodig. Als ge mij zoudt laten doen... maar ja, gij wilt dat
weer op een zachte manier doen, gelijk als altijd. Moest 't mijne zoon zijn...

MIKE : Dan zoudt ge 't anders aanpakken ja, dat weten we.

JAN : *(tot Mike)* Heb jij geld gestolen thuis?

(Mike haalt zijn schouders op.)

STEF : Nu zit ge daar met uw smoel vol tanden hé. *(tot Jan)* Ik zeg het u toch, of
gelooft ge mij niet? Maar ik heb hem betrapt, op 'eterdaad' hé, dus deze keer
kan hij geen kant uit.

JAN : Deze keer?

STEF : Gij denkt toch niet dat dat zijn eerste keer was? Ik verdenk hem er al langer van
dat hij uit mijne portefeuille niet kan blijven, den bitskommer (= leegloper).

JAN : Is dat zo Mike?

(Mike schokschoudert)

Door te zwijgen lost ge niets op.

STEF : Niets heeft hij daarop te zeggen, niets. 't Is zo klaar als pompwater. Maar deze keer gaat hij er niet zo goedkoop van af komen, (*uitdrukkelijk tegen Mike*) zijt daar maar zeker van.

JAN : Mijnheer, geef hem tenminste de kans zich te verdedigen.

STEF : Verdedigen? Hij moet zijn eigen niet verdedigen. Hij heeft 50 euro van mij gepikt en ik wil dat hij die teruggeeft. Daar is geen verdedigen aan. Directeur...

DIRECTEUR : De school heeft eigenlijk niets te maken met wat er thuis gebeurt. Dat is uw... verantwoordelijkheid.

MOEDER : Ziet ge wel, ik heb het nog gezegd. De school heeft daar geen zaken mee.

STEF : (*tegen directeur*) Dus gij laat zo'n dief rustig in uw school rondlopen? Ge beseft toch dat als hij thuis pikt hij hier in de school ook wel zal pikken zeker, of hebt gij daar nog niet bij stil gestaan? Schoon directeurke zijt gij. De verantwoordelijkheid afschuiven op een ander, daar zijt gij goed in.

DIRECTEUR : Mijnheer, wij nemen onze verantwoordelijkheid, en die verantwoordelijkheid ligt hier, in de school; thuis daarentegen...

STEF : Ik weet wat ge wilt zeggen: laat ons gerust en trek uw plan met dat schorremorie. (*tegen moeder*) Ik wist 't hé, ik wist 't, ik heb het u gezegd.

MOEDER : Maar als dat nu zo is Stefan... meneer directeur zal wel weten wat hij zegt.

STEF : Och mens... dat is nu typisch iets voor u. Altijd maar rond de pot draaien en verontschuldigen zoeken in plaats van dat misbaksel eens serieus aan te pakken.

JAN : Meneer, excuseer dat ik het zeg, maar wij hebben niet de gewoonte op zo'n manier over onze leerlingen te praten en zeker niet in hun bijzijn.

STEF : Ha neen? Ik zeg de dingen liefst zoals ze zijn. Hij weet hoe ik over 'm denk, en 't is mijn *leerling* niet hé... 't is de nagel aan mijn doodskist! Maar ik zal u eens iets zeggen: gij uw manier en ik de mijne en ik verwittig u: ge gaat er ver mee komen met uw manier. Ik ken dat ventje nu al van als hij tien jaar was en 't was toen al een schoelie in 't kwadraat.

MIKE : Ja, en daar kent gij wat van, van schoelies.

STEF : Hoort ge 't? Hoort ge 't? Gij... gij... (*heft zijn hand op*)

DIRECTEUR : (*streng*) Mijnheer Bolckmans, alstublieft.

MOEDER : Houd u kalm Stef. Denk aan uw hart. En ga zitten.

MIKE : (*met verachting*) Pff... zijn hart...

STEF : Ziet ge 't, ziet ge 't... en daar heb ik de beste jaren van mijn leven aan gegeven.

MIKE : (*ingehouden*) Wàt hebt gij mij gegeven? Zegt mij dat eens, wàt hebt gij mij gegeven?

JAN : Rustig Mike, rustig.

STEF : Dat durft dat nog te vragen! Dat durft dat nog te vragen, dat stukske ongeluk!

DIRECTEUR : Kalm, kalm. Kunnen we even terzake komen?

STEF : (*verwonderd*) Terzake?

DIRECTEUR : Ik bedoel: wat verwacht u van ons? Ik neem aan dat u niet alleen naar hier bent gekomen om te vertellen... wat u verteld hebt.

STEF : Ge moet dat joenk straffen. En ik bedoel straffen, écht straffen, niet van die onnozel werkjes maken zoals die 'meneer' altijd doet of de speelplaats eens vegen of zo. Nee nee, ge moet hem goed straffen dat hij het nooit meer vergeet. En wat mij betreft moet ge 'de roede' niet sparen, is dat schoon genoeg gezegd?

JAN : We hebben het begrepen mijnheer, wij hebben het begrepen.

STEF : Ha ja? 't Is te hopen dat ge 't eindelijk hebt begrepen. Ik heb 't u al gezegd: ge moogt er ook gewoon op kloppen. En ge moet u niet inhouden.

MOEDER : Allee Stefaan, wat moeten de mensen wel niet denken!

STEF : Wat kan het mij schelen wat zij denken, geen compassie: dat is *mijn* project. Hebt u mij verstaan?

MIKE : Ge kunt het misschien eens voordoen...

JAN : Laat dat Mike.

DIRECTEUR : U bent wel erg duidelijk.

STEF : Ik zeg : duidelijkheid is de moeder van de porseleinenwinkel, verstaat ge 't?

(*Mike lacht schamper.*)

JAN : We begrijpen het mijnheer, maar de waarheid heeft zijn rechten en Mike heeft vooruitgang gemaakt op school de laatste tijd, dat moet u toch ook gezien

hebben?

STEF : Vooruitgang, mijn oor! Ik heb juist niets gezien, het enige dat ik gezien heb is dat hij die 50 euro in zijn zak heeft gestoken. Als ge dat vooruitgang noemt... gij moet in de politiek gaan, die proberen u ook altijd wijs te maken dat ge meer gaat verdienen als de belastingen verhogen.

MOEDER : Stef, mijnheer heeft gelijk, hij doet zijn best de laatste tijd... Op zijn laatste rapport was zijn meridiaan heel goed.

STEF : Zijn meridiaan?

JAN : Mediaan mevrouw, 't is mediaan. Maar 't is waar, Mike deed zijn best de laatste tijd.

STEF : Zijt gij op uw kop gevallen of wat? Ik heb niets te maken met zijn meridiaan. 't Is niet omdat ge het niet weet dat hij niets heeft gedaan. Gij denkt toch niet dat hij geld uit mijn portefeuille gaat pakken terwijl ik erop staan te zien? Gij zijt veel te goedgelovig. Ge moet veel strenger zijn, zodat hij 't voelt. *(tot Jan)* En gij zeker.

DIRECTEUR : Het is natuurlijk erg dat Mike uit uw portefeuille geld heeft genomen...

STEF : *Genomen?* Hij heeft het gestolen!

DIRECTEUR : Maar wij kunnen Mike niet straffen omdat hij thuis...

STEF : Ik wist het, ik wist het. Ik heb het u gezegd dat er niets van zou komen. En dan maar zeveren over samenwerking school-ouders en zo. Jatten en talloren, dat is ook maar van tel als 't jullie uitkomt.

JAN : Mevrouw, mijnheer, ik zal de laatste zijn om te zeggen dat Mike een gemakkelijke leerling is...

MIKE : *(cynisch)* Bedankt...

STEF : Ja, geef hem nog een bloemeke!

JAN : Maar wij hebben hem steeds gesanctioneerd als hij iets fout deed.

STEF : Gesanctioneerd? Ge moet 'm niet sanctioneren, ge moet 'm straffen, dat moet ge doen, da's de enige taal die hij verstaat dat pestjong. In mijn tijd...

JAN : Dit is nu een andere tijd meneer.

STEF : Gij zijt ook een fijne. Geef mij dan maar die andere tijd.

MOEDER : Maar laat meneer nu eens uitspreken. En ga zitten.

STEF : *(gaat terug zitten)* 't Is al goed. Maar ik ga hier niet weg voordat er hier

maatregelen genomen worden, daar moogt ge zeker van zijn.

JAN : Een straf moet verantwoord zijn, een straf moet een link leggen met de begane fout...

STEF : Een link? Kunt gij niet gewoon Vlaams klappen? Directeur, ik heb het al gezegd: ge moet ander personeel pakken want op deze manier gaat uw school hier binnen de kortste keren vol lopen met schorremorie en nietsnutten zoals hij daar en dan zal het rap gedaan zijn met uw school. En met u. (*tot Jan*) En met u zeker!

DIRECTEUR : Ik zal met meneer Geudens bekijken wat we kunnen doen.

STEF : Hoe, wat? Ge moet 'm straffen, nu!

JAN : Mag ik u een vraag stellen?

STEF : Een vraag? Waarom? Dat mestkeverke heeft met zijn poten in mijn portefeuille gezeten en hij moet van mijn spullen afblijven, dat is zo duidelijk als pompwater, ik zou niet weten welke vragen daar nog over moeten gesteld worden.

JAN : Heeft u zich al eens afgevraagd wààrom Mike dat geld gestolen heeft?

STEF : Gestolen zegt ge, goed, ge maakt vooruitgang maar waarom zou ik mij moeten afvragen waarom? Dat interesseert mij niet. Weet ge wat, vraag het hem zelf, maar ik denk niet dat ge antwoord gaat krijgen.

JAN : Ik vraag het aan u meneer Bolckmans.

STEF : Weet ik veel, om op café te gaan zeker, of drugs te kopen? Dat interesseert mij niet, hij moet gestraft worden en daarmee uit.

JAN : En u denkt dat dat iets zal uithalen?

STEF : Zijt daar maar zeker van, wie zijn gat verbrandt moet op de blaren zitten. En ik wil dat ge daar nu werk van maakt.

DIRECTEUR : (*om de situatie te redden*) We kunnen Mike natuurlijk wel een schorsing geven, een dag of twee.

STEF : Een schorsing? Hoe wat een schorsing? Wat wil dat zeggen?

DIRECTEUR : Mike wordt dan twee dagen niet op school toegelaten.

STEF : Hij moet dan niet naar school komen? Da's twee dagen vakantie! Da's weer gemakkelijk en dan zijt gij er van af.

DIRECTEUR : We kunnen hem ook naar school laten komen en aangepaste taken

opleggen.

JAN : Maar meneer directeur...

DIRECTEUR : Later meneer Geudens, later...

STEF : Allee, precies toch iemand met een beetje haar op zijn tanden. Directeur, ik reken erop dat ge dat stukske krapuul serieus hard aanpakt en dat u dat hoogstpersoonlijk ter harte neemt. En dat wil dan zeggen dat *die* meneer (*wijzend op Jan*) daar best zijn handen van af houdt.

DIRECTEUR : U kunt op ons rekenen meneer Bolckmans. U krijgt nog een brief met een kort verslag van dit gesprek.

STEF : Ik heb gene brief nodig, met een brief gaat u dat niet oplossen hé.

DIRECTEUR : Het komt in ieder geval in zijn dossier. Ik laat u even uit.

STEF : Wat gaat ge doen?

MOEDER : Meneer wil ons buiten laten.

STEF : Ja, allee... vooruit dan maar, dan zijn we weg zeker? Komaan stuk nageboorte, we zijn weg.

JAN : Kan Mike niet beter hier blijven?

STEF : Hier? Waarom?

JAN : Als we die schorsing onmiddellijk laten ingaan kan hij overmorgen terug de lessen volgen.

STEF : Lessen? Waar is dat nog voor nodig? Om de boel op stelten te zetten zeker want ge gaat mij niet wijsmaken dat die in die lessen iets anders doet. Nee nee, ik heb thuis al een paar karweikes voor hem klaar. En als hij daar mee gedaan heeft kan hij naar hier komen voor die... die schorsing.

JAN : Het schooljaar loopt stilaan ten einde, als Mike nu te veel lessen verzuimt komt zijn diploma in gevaar.

STEF : Directeur, hij begint weer. Ik reken erop dat hij gestraft wordt.

DIRECTEUR : Dat... komt in orde.

JAN : (*tegen directeur*) Maar tijdens de schorsing kan hij de gemiste lessen toch bijwerken?

STEF : Ik zal 'm wel bijwerken. (*schamper*) Dat canaille een diploma? Nog in geen honderd jaar.

MOEDER : Allee Stef, meneer heeft gelijk. En die karweikes kan hij toch ook doen als

hij van 't school terug thuis is, die karweikes gaan niet lopen.

STEF : Ha ja? Dat hij dan maar direct naar huis komt. Hoe laat is 't school uit?

DIRECTEUR : Om tien over vier.

STEF : Tien na vier? Dan hebt gij ook rap gedaan!

MOEDER : En 't is toch beter dat hij even onder uw ogen uit is. Gij windt u daar veel te veel in op!

STEF : Ge zijt 'm weer aan 't voortrekken hé? (*denkt even na*) Vooruit dan, dan moet ik even niet meer op zijn smoel zien. (*tot Mike*) Om half vijf zijt gij thuis hé, apenjong.

JAN : Ik zal daar persoonlijk op toezien mijnheer.

STEF : Ha ja? En moet ik nu gerust zijn misschien? (*tegen Mike*) Half vijf en geen minuut later!

(*Mike mompelt*)

En gedraagt u.

DIRECTEUR : Ik toon u even de weg.

STEF : Hoe, ik ben de weg niet kwijt hoor... Ik weet wel waar ik moet zijn. (*tot moeder die naar Mike zit te staren*) Gaat gij mee?

MOEDER : Ja, ja...(*staat recht, tot bij Mike*) dag jongen.

(*Mike reageert niet, dan tot Jan*)

Dag meneer. En bedankt.

JAN : Mevrouw.

(*Directeur met moeder en Stef weg, Jan en Mike blijven alleen achter in bureau, geladen stilte.*)

Waarom heb je die 50 euro gestolen Mike? ... Waarvoor had je dat geld nodig?
... Je bent al eens met drugs betrapt, ik hoop dus dat je niet weer...

(Mike haalt zijn schouders op)

Wil je 't mij niet zeggen? ... Je bent daar toch niet terug mee bezig Mike?

(idem)

... Dat valt me tegen Mike, dat valt me dik tegen, ik had er alle vertrouwen in...

MIKE : *(stil)* Sorry.

(Korte stilte.)

JAN : Ik had gehoopt... ik was er eigenlijk zeker van dat je... maar goed, niet dan...

MIKE : Ge verstaat 't niet. 't Was niet voor drugs.

JAN : Waarvoor dan wel Mike? ... Waarvoor had je geld nodig? ... Heb je dat geld nog? Als je 't nog hebt kan je 't teruggeven. Dan heb je je fout al voor een deel goed gemaakt. ... En als je 't niet meer hebt... je mag bij mij thuis het gras komen maaien, de auto kuisen, het kippenhok reinigen... dat is wel 50 euro waard. Of misschien wel meer ... Mike? ... zeg eens iets? ... Ik heb precies een déjà-vue Mike. ... Mike? Ik dacht dat we mekaar vertrouwden...

MIKE : *(mompelend)* Ja.

JAN : Wat zeg je? ... Wat zeg je Mike, ik heb je niet verstaan... *(Korte stilte.)* Tja, als het zo zit... Ik stel voor dat je nu naar het studielokaal gaat, ik geef je een briefje mee en tijdens de middagpauze praten we verder. Goed? ... Is dat goed Mike? ... Oké, zullen we dan maar...?

(Beiden staan recht, dan kijkt Mike Jan in de ogen.)

MIKE : 't Was voor Mieke.

JAN : Wat?

MIKE : 't Was voor Mieke, dat geld was voor Mieke.

JAN : Voor Mieke?

MIKE : *(beetje opstandig)* Voor Mieke ja...

JAN : Je bedoelt Mieke die in jouw klas zit?

MIKE : Ja.

JAN : En wat is er dan met Mieke?

MIKE : Dat doet er toch niet toe.

JAN : Luister Mike, ik heb mij niet drie jaren voor jou ingezet om op het einde te mislukken. We beginnen bij het begin. Waarom heb je 50 euro uit de portefeuille van je stiefvader genomen?

(Korte stilte.)

MIKE : Dat was mijn geld.

JAN : Hoezo, dat was jouw geld?

MIKE : Ja, dat was mijn geld. Ik had dat verdiend als buitenwipper in de Matchbox.

JAN : Die dancing op de grote baan?

MIKE : Ja.

JAN : En dan?

MIKE : Mijn... mijn... dat klootzakske heeft dat geld van mij afgenomen.

JAN : O... waarom?

MIKE : Waarom? Om op café te gaan tiens wat anders? Gij dacht toch niet dat hij dat aan een goed doel zou geven?

JAN : En dan?

MIKE : Toen... och laat maar... het heeft geen belang.

JAN : Nee, kom, vertel verder.

MIKE : Ge gaat uw mond houden?

JAN : Dat weet je Mike.

MIKE : Toen... toen vertelde Mieke dat ze dacht dat ze zwanger was.

JAN : Zwanger? Mieke zwanger? Dat is niet zo mooi... maar wat heb jij daar dan mee te maken? Heb jij haar...?

MIKE : Maar nee, wat denkt gij wel. Maar ze hebben het thuis niet breed en ze wou naar de dokter... om zekerheid te krijgen. En ze vroeg of ik haar ... of ik haar wat geld kon lenen. Maar ik was op dat moment zelf platzak.

JAN : Juist, en dan heb je uit de portefeuille van je stiefvader...

MIKE : Ja, maar hij kwam juist binnen op het moment dat ik... dat ik zijn portefeuille uit zijn jaszak nam...

JAN : En dan?

MIKE : Dan... dan heeft hij mij een pandoering gegeven.

JAN : Geslagen? Is dat de gewoonte bij jullie? Gebeurt dat dikwijls? Dat hij je slaat bedoel ik.

MIKE : Wat is dikwijls? Iedere keer als hij gedronken heeft. Of geblowd heeft. Of gewoon slechtgezind is. Bijna iedere dag dus.

JAN : En wat zegt je moeder daarvan? *(Korte stilte.)* Wat zegt je moeder Mike? Weet zij ervan?

MIKE : Ja, natuurlijk.

JAN : Zij kan daar toch niet mee akkoord gaan?

(Korte stilte.)

MIKE : Hij slaat haar ook.

JAN : Je stiefvader slaat je moeder?

MIKE : Dat zeg ik toch.

JAN : En zij laat dat gebeuren?

MIKE : Ja. Zij kan daar niet tegenop.

JAN : Nee, dat begrijp ik.

MIKE : O ja? Begrijpt gij dat? Ge zou de eerste zijn. Ik dacht het niet.

(Korte stilte.)

JAN : Neen, misschien niet.

MIKE : *(bekijkt Jan)* Zo'n pak slaag is 't ergste nog niet.

JAN : Wat bedoel je?

MIKE : 't Gaat niet alleen over een pak slaag.

JAN : Je kan dat nooit oké vinden Mike.

MIKE : Wie zegt dat ik dat oké vind?

JAN : Wat is er dan?